seboìto…

en zigarét ‘n te boca
co ‘l fum che ‘l me ‘ndorbìše
e i òci che me slàgrima
ma pìpo, šófio e rónco

na nugola la scampa
corendo arènt al sol
e ‘l ciél azùr che spèta
‘lla varda sóra atènto

có i òci söi davèrti
petìz, sèmpro pù alt
el cìmega dré al mont
da ‘n sbrèc che ‘l lo ‘mpitùra

davèrgio i òci ‘n cìn
sentà sóta a la cróš
sentèndo ‘n pocolìn
slišarme ‘l vél da ‘n sgrìsol

la ghèba la se scórta
i dédi i me se brùštola
e ‘l sogno che ghe fusti
se ‘mpónta, al sol che pòlsa

pò ancor dói trèi tiróni
e ‘l fià šèmpro pu stràc’
pešéga sol na stéla
crodàr gió ‘n font ‘la val

me ‘mpenso a ‘n dì soléo
strusià ‘n de ‘l desidèri
a ridolarme e rider

e ‘n ghìmpen a cantàr

seboìto…

la luna se desmìšia
me ‘n fago su ‘ncor una
vorìa dal bòn fus l’ultima
ma ‘l dì l’è ‘n pel pu lònc

Giuliano

Questo/a opera è pubblicata con una Licenza Creative Commons